

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

1591

ב"ה | ערב שבת קודש פרשת כי-תשא (פרה) | י"ז אדר ה'תשפ"ו (6.3.26)

"עוצו עצה ותופר... כי עמנו א-ל"

כמו אז בעת גזירת המן, כששמע מרדכי היהודי את דבריהם של הילדים שחזרו מתלמוד התורה, שבישרו לו על הנס הצפוי, וכבר שמח - כך גם היום בטוחים אנו בהתממשות כל הנבואות, ובמיוחד בבשורת הגאולה

חדשות טובות

"ונהפוך הוא"

ריקודי שמחה עצומים נרשמו מאז שפורסמה הידיעה על חיסולו של ראש הנחש האיראני, בהתקפה שנפתחה. במקומות רבים יצאו רבים לקיים את הוראת הרבי שליט"א מלך המשיח להרבות בריקודי שמחה לרגל חודש אדר.

מבצע פורים בכל מצב

למרות המצב הבטחוני, בבתי חב"ד התארגנו לקיום מבצע פורים, כהוראת הרבי שליט"א מלך המשיח, שלא יישאר יהודי אחד שלא יקיים את מצוות החג. פעילות עניפה נרשמה גם בקרב החיילים בבסיסים ברחבי הארץ, לצד מוקדי ההתקהלויות המותאמים, בהם שמעו המשתתפים את קריאת המגילה וקיימו את מצוות החג, מתוך שמחה.

לקראת חג הפסח

בימים הקרובים, צפויים לפעול בבתי הספר וגני הילדים מאפיות מצות לדוגמא, בהם ילמדו הילדים על אופן הכנת המצות לחג הפסח, תוך שהם מתנסים בעצמם במלאכה. ניתן לתאם סדנא שכזו, אצל השלוחים בכל עיר ובמוקדי חב"ד המקומיים.

עצומה.

גם בדורנו זכינו למנהיג הדור, נביא אמת - הרבי שליט"א מלך המשיח, אשר במאמר פיו מוריד משטרי רשע. כך היה בחג הפורים בשנת תשי"ג, כאשר בעיצומה של התנועות הכריז "הורה" כשהקהל כולו מכריז "הוא רע, הוא רע", ללא שהבינו את פשר הדברים. כך גם בשעה שאמר מאמר חסידות נוסף בעיצומה של ההתנועות, באופן בלתי שגרתי. רק לאחר זמן נודע שבאותו זמן ממש, מת ראש הממשל הסובייטי, ונמנעה גזירה איומה שריחפה מעל ראשי מליוני יהודים בברית המועצות.

ומאז ועד היום, על כל צעד ושעל, ניתן לראות את דברי נבואתו מתממשים באופן פלאי, כולל דבריו כי ארץ ישראל היא המקום הבטוח ביותר בעולם.

כך גם בנוגע לסכנה הנוראית של איראן, כאשר לפני למעלה משלושים שנה, ביקש להעביר את המסר לראשי הממשל בארצות הברית, כי איראן היא סכנה עצומה לא רק לארץ ישראל, אלא גם לאמריקה, ואכן בשבת האחרונה זכינו לראות בחיסולו של אותו רשע, אשר ביקש לפגוע (היל"ת) בעם ישראל, כשהוא עצמו מחוסל, בעת שקראו בתורה על מחיית עמלק.

"חרבם תבוא בליבם"

אותו רשע אכזרי, שבמשך שנים תידלק את ארגוני הטרור, על מנת שיפעלו כנגד יהודים כאן בארץ ובכל העולם כולו, מצא את מותו בעת שעם ישראל כולו מתכוון לחגוג את מפלתו של המן הרשע, שביקש להרע לישראל.

מובטחים אנו, בקיום כל נבואותיו של הרבי שליט"א מלך המשיח, ובמיוחד בנבואתו העיקרית "הנה זה מלך המשיח בא", תיכף ומיד ממש ממש.

מדרש רבה על מגילת אסתר, מתאר את הרגע בו התבשר מרדכי היהודי על הנס הצפוי. היה זה, למרבה ההפתעה, מיד ברגעים הראשונים, כאשר נודע לו על גזירתו הנוראית של המן הרשע:

"בשעה שנחתמו אותן האגרות ונחתום ביד המן ויבא שמח הוא וכל בני חבורתו, ופגעו במרדכי שהיה הולך לפניו, וראה מרדכי שלשה תינוקות שהיו באים מבית הספר ורץ מרדכי אחריהם, וכשראה המן וכל חבורתו שהיה רץ מרדכי אחרי התינוקות הלכו אחרי מרדכי לדעת מה ישאל מרדכי מהם.

כיון שהגיע מרדכי אצל התינוקות שאל לאחד מהם: "פסוק לי פסוק". אמר לו: "אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבוא" (משלי ג, כה), פתח השני ואמר: "אני קריתי היום, ובזה הפסוק עמדת מביט

הספר "עוצו עצה ותופר דברו ולא יקום כי עמנו א-ל" (ישעיה ח, י), פתח השלישי ואמר: "ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבול, אני עשיתי ואני אשא, אני אסבול ואמלט" (שם מו, ד).

כיון ששמע מרדכי כך שחק והיה שמח שמחה גדולה, אמר לו המן: מה היא זאת השמחה ששמחת לדברי התינוקות הללו? אמר: על בשורות טובות שבשרוני שלא אפחד מן העצה הרעה שיעצת עלינו, מיד כעס המן ואמר: אין אני שולח ידי תחלה אלא באלו התינוקות".

מהפך מייד

כן, כבר באותו רגע נוראי, כשהכל נראה היה מוביל לגזירה שלא ניתן יהיה לבטלה, כבר שמח מרדכי, וצפה בזכות דברי הילדים, כי סופו של אותו רשע תהיה מפלה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הכלי השולי שמהווה יסוד לכולם

עצמה, אלא ההכנה שלפניה. לפני שניגשים אל המזבח ולפני שמדליקים את המנורה – מקדשים ידניים ורגליים בכיור.

משום כך שיעור גודלו של הכיור נקבע דווקא לפי רגע היסוד שבו נקבעה צורת העבודה, בימי המילואים, שאז רחצו ממנו משה, אהרן ושני בניו. לכן גם לדורות, אף שמה לא שימש בכהונה בפועל, הכיור חייב לשאת בתוכו את אותה שלמות ראשונית של ימי ההכנה להקמת המשכן.

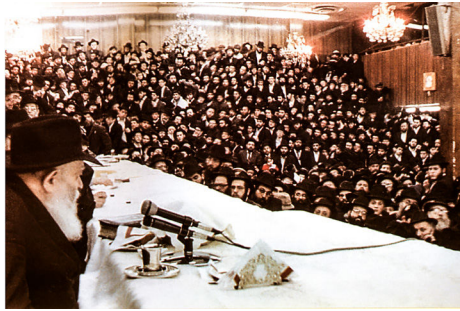
בעצם, הכיור מכיל בתוכו שני קצוות. מצד אחד הוא הכלי שאינו חלק מהעבודה, שלכן הוא נכתב בנפרד וגם מוצב מחוץ לאוהל מועד, אבל מצד שני הוא היסוד לעבודה, ודווקא בו היה רמוז משה רבינו, יחד עם כל מי שהיה בימי המילואים.

המראות החביבות

שני ניגודים אלו משתקפים גם בחומר שממנו נעשה הכיור – "המראות הצבאות". מצד אחד זהו חומר נמוך ביותר המשמש לטיפול ויופי, עד שמה רבינו מאס בהם, "מפני שעשויים ליצר הרע", אך מצד שני, דווקא עליהם אמר הקדוש ברוך הוא "אלו חביבין עלי מן הכל".

זהו הרעיון של הקמת המשכן, לקחת את החומר הנמוך ביותר ולהפוך אותו למשכן לה', וכמובן בחסידות ש"נתאווה הקדוש ברוך הוא להיות לו יתברך דירה בתחתונים", זאת אומרת שהתכלית והמטרה של הכל היא להפוך את הדברים הכי נמוכים בעולם הזה לדירה עבור ה', כפי שיהיה בגאולה האמיתית והשלמה.

(על פי לקוטי שיחות חלק ו' עמוד 196)

כל הכלים היו נמצאים בתוך אוהל מועדף ואפילו מזבח הנחושת, המזבח שהיה בחצר, עמד ממש מול הפתח של אוהל מועד, ואילו הכיור היה מונח בצד, היה מונח בצד

נקודת היסוד

ההסבר לכך הוא: ימי המילואים לא היו אירוע חד פעמי בלבד שקדם להקמת המשכן, אלא הם היו שלב היסוד שממנו נקבעה כל עבודת המשכן לדורות, וכל המהות של המשכן לכל משך קיומו.

גם הכיור, בשונה משאר כלי המשכן, מבטא את נקודת ההכנה והיסוד של העבודה כולה. הוא אינו העבודה

אחרי שכבר למדנו על הארון, המנורה והשולחן בפרשיות תרומה ותצוה, חזרת התורה בפרשתנו – כי תשא – ועוסקת בכלי נוסף, ייחודי ושונה משאר הכלים, הלא הוא הכיור.

מדוע דווקא הכיור נשאר לסוף, ומדוע הוא לא נכתב יחד עם שאר כלי המשכן? אומרים על כך המפרשים שהכיור איננו כלי לעצמו, שכן אין עבודה מיוחדת שעושים איתו, אלא הוא כלי של הכנה לקראת העבודה. בכלי זה רוחצים הכהנים את ידיהם ורגליהם לפני העבודה, אבל אין בו עצמו משהו מיוחד, כמו למשל המנורה שאותה מדליקים, או המזבח שעליו מקטירים ומקריבים קרבנות.

ההבדל של הכיור משאר הכלים בא לידי ביטוי לא רק במיקום שבו הוא נכתב בתורה, אלא גם במיקום שבו הוא מונח: כל הכלים היו נמצאים בתוך אוהל מועדף ואפילו מזבח הנחושת, המזבח שהיה בחצר, עמד ממש מול הפתח של אוהל מועד, ואילו הכיור היה מונח בצד, ושם היו הכהנים רוחצים את ידיהם והרגליים.

כולל משה

לבניית הכיור יש כלל. עליו להכיל מספיק מים בשביל שארבעה כהנים ירחצו ממנו יחד, וזאת למידים מן הפסוק הנאמר בימי המילואים – הימים שהיוו הכנה להקמת המשכן – "ורחצו ממנו משה אהרן ובניו", שזה כולל ארבעה אנשים.

נשאלת השאלה, הרי מאז שהוקם המשכן משה לא היה צריך לרחוץ את ידיו ורגליו שכן הוא לא שימש בכהונה, אז אם כן מדוע צריך הכיור לדורות להכיל מים עבור ארבעה אנשים – כולל משה?

דבר מלך

לקבל את הגילוי

ועל-ידי עבודתו של יהודי בבירור וזיכור העולם הוא פועל, שגם כפי שיחודי נמצא בעולם הוא יוכל לקבל את הגילוי ד"ק עור פניו, כפי שיהיה בשלימות בגאולה האמיתית והשלמה (גימ"ל) - "ולא יכנף עוד מוריד והיו עניני רואות את מוריד" בבני-ישראל גם כפי שנמצאים ומתעסקים עם העולם, עד שעל-דרך-זה יהיה גם בעולם עצמו - "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו", "אבן מקיר תזעק", הגילוי דכח הפועל בנפול.

(דבר מלכות כי-תשא תשנ"ב - מוגה)

ניצוצות של גאולה

פוקד עון (כי-תשא לד, ז)

ומה שאמר בעגל "וביום פקדי" הוא רק לשון זכירה, אבל פוקדו רק בחורבן בית המקדש, שאז נמחה לגמרי, וזהו שדרשו רבותינו ז"ל בפרק אין דורשין, כשחבר בית המקדש נתמעטו כנפי החיות שמכסות בהן את רגליהן... ומה שהעון נזכר היה למנוע מהם מדת הרחמים, ולעתיד לבא ישכחנו לגמרי.

(רבינו בחי, כד הקמח פורים)

ויקחו אליך פרה אדומה (קריאה לפרשת פרה)

ויש לומר שזהו ענין פרה אדומה, דהנה אפרה מתחלק לשלושה חלקים, חלק אחד לטהר כל הטמאים, וחלק אחד בהר המושחה שכהנים גדולים לפרות אחרות מקדשין הימנו, וחלק השלישי למשמרת ... ואפשר

שמה שמטהרת בזמן הזה הוא ענין אור חוזר מתחיית המתים שלעיתיד.

ולפי האמור יתפרשו דברי רש"י בשם ר"מ הדרשן, שפרה היא כפרה על חטא העגל... ולהנ"ל יש לומר, דהנה לולא חטא העגל היה חירות ממלאך המות, ומחמת חטא העגל נתקלקל הענין וחזרו להיות מרמס למלאך המות, ועל כן תחיית המתים ושיתקיים ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים, בלתי אפשר עד שיתכפר לגמרי חטא העגל, ועל כן החלק השלישי שהוא כנגד חטא העגל ששמור לדורות, זהו כפרה שיהיה על חטא העגל לגמרי אז בתחיית המתים. אבל עשיית הפרה בזמן הזה לאו לכפרה קאתיא עדיין, שהרי חטא העגל עדיין לא נתכפר, והכפרה תהיה רק אז בתחיית המתים ובחלק השלישי, ובזה זכינו לטעם שחלק השלישי מכל פרה נשאר למשמרת.

(שם משמאל, ויקהל תרע"ז)

שיחת הגאולה

הגאולה הנצחית של ימות המשיח

הגאולה למען הגאולה האמיתית והשלמה המיוסד והידיד: הרב זמרי צוק | העלון ידל ע"י מסדות חינוך חב"ד בת-ים | office@hageula.com | **איתייל** | hageula.com | moshiach.net | **אינטרנט** | 053-958-3759 | **סטודיו AG Times** | **למנויים והזמנות**: 053-958-3759 | **איינטרנט** | menuim@sichathageula.com | **להצטרפות לרשימת התפוצה באימייל**: menuim@sichathageula.com | תמונת הרבי שליט"א מלך המשיח בחיית. ש. רומני |

זמני השבת	לפי שעון חורף	ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	ניו-יורק
ה' יציאת השבת	17:05	17:20	17:11	17:23	17:35	17:35
ה' יציאת השבת	18:18	18:20	18:19	18:20	18:35	18:35

הפטרה: וישלח אחאב - ה' הוא האלוקים (מלכים א' יח, כ - ל)

"אשר ישלטו היהודים"

אחת מזירות הנפילות

הניסים גם הפעם, כמו בפעמים הקודמות, היו מפעמים: טילים שוגרו. עשרות כטב"מים המריאו. האיומים היו ממשיים - אבל בפועל, התוצאות היו שונות לחלוטין מהחשש

כך מצאה את עצמה איראן תחת לחץ מכיוונים רבים - לא רק מישראל, אלא גם מאזורים שבהם פרוסים כוחות אמריקניים. היא נאלצה להתמודד עם מציאות שלא ציפתה לה: ריבוי חזיתות, איום מתמשך, ויוזמה שאינה בידיה.

ומי שהתבונן מן הצד החל להרגיש - יש כאן מהפך.

דווקא בימים שבהם מציינים את חודש אדר, החודש שבו "נהפך להם מיגון לשמחה" - התהפכה גם תמונת המצב האסטרטגית. במקום מצור - מרחב. במקום ריבוי אויבים - בידוד של היריב המרכזי. כנאמר במגילה "אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם".

לא הכול ידוע עדיין. לא כל הפרטים ברורים. אך התחושה הולכת ומתבססת:

מאחורי המהלכים הצבאיים, מאחורי הנתונים והדיווחים, מסתתר סיפור עמוק יותר - סיפור של השגחה פרטית מלמעלה על עם ישראל, של תפנית בלתי צפויה, ושל מציאות שהתהפכה בארץ הבטוחה בעולם.

ועל כך, רבים מצאו את עצמם יוצאים בריקודי שמחה בכל מקום: "הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו". ■

שבת בבוקר, בבתי הכנסת מתכוננים לקראת קריאת פרשת "זכור" בה מוזכר הציווי לזכור ולמחות את עמלק על שעולל לעם ישראל בצאתם ממצרים, ובנתיים הרחק מאוד משם, איראן, שנערכה חודשים למלחמה, הופתעה.

היא בנתה מערכים. פיזרה הגנות. התכוננה לרגע הזה - אבל דווקא אז ספגה את המכה הראשונה. בכירים במשטר ובפיקוד הצבאי נפגעו. מערכות מרכזיות הושבתו. חיל האוויר שלה, מערכי ההגנה, משגרי הטילים - כולם ספגו פגיעה כבר בשלב הפתיחה.

מי שעמדו מן הצד לא יכלו שלא לראות בכך דבר יוצא דופן.

גם ההמשך נראה כמו שרשרת של חסידים.

טילים שוגרו. עשרות כטב"מים המריאו. האיומים היו ממשיים - אבל בפועל, התוצאות היו שונות לחלוטין מהחשש. מערכות ההגנה פעלו בעוצמה, ובסיוע נרחב של הכוח האמריקני הפרוס באזור, רבים מהאיומים נבלמו עוד הרחק מגבולות ישראל.

המספרים דיברו בעד עצמם - מאות ניסיונות פגיעה, מול נזק זעום באופן בלתי נתפס.

בתוך כך הלכה והתבררה נקודה נוספת: הפעם, ישראל לא ניצבה לבדה.

מן הרגע הראשון פעלו כוחות אמריקניים לצידה - בשמיים, בים ובמערכות הגילוי. משחתות, מטוסים, מערכות מתקדמות - כולם נטלו חלק במאמץ אחד משותף. מטרתו אותה, משגרים הושמדו, ומוקדי שליטה נפגעו.

ובנתיים ממש באותן שעות - שקט בגזרות אחרות.

חיזבאללה לא נכנס למערכה. חמאס לא פתח חזית נוספת. גם החות'ים נותרו מחוץ לתמונה. במקום שישראל תיאלץ להתמודד עם חזיתות רבות - דווקא איראן היא שנאלצה לפצל את כוחה.

כאשר התברר כי התקיפה הראשונית כוונה לרגע שבו התכנסו גורמי הנהגה מרכזיים - התמונה קיבלה עומק נוסף. חלון הזדמנויות מודיעיני נדיר נוצל. מספר מוקדים הותקפו בזמנית. מרכזי שליטה נהרסו.

ואז הגיע פרט נוסף, מפתיע לא פחות: המעצמות הגדולות שמהן היה חשש גדול במיוחד - לא התערבו. למרות איומים קודמים, לא נשלחו מערכות חדשות, ולא ננקטו צעדים מעשיים.

מאמינים ומחכים!

כמעט כל יהודי שתפגשו ברחוב יגיד לכם בביטחון: "אני מאמין". אנחנו מאמינים בה', מאמינים בתורה, וכמובן - מאמינים שיום אחד יבוא המשיח. זוהי ירושה מאבותינו, "מאמינים בני מאמינים". אבל אם נפתח את ספר ה"יד החזקה" של הרמב"ם, נגלה דבר חידוש: לא מספיק להאמין.

הרמב"ם פוסק להלכה שמי שאינו מחכה לביאתו של מלך המשיח, נחשב לכופר בתורה ובמשה רבינו. שימו לב לדיוק: יהודי יכול להאמין בביאת המשיח בלב שלם, אבל אם הוא לא מצפה למשיח באופן פעיל, חסר לו בעיקר האמונה.

מה ההבדל בין אמונה לציפייה?

אמונה יכולה לפעמים להישאר "מלמעלה", כעניין מופשט. אדם יכול להאמין שמהו יקרה בעתיד הרחוק, וזה לא ישנה לו במאומה את סדר היום. הוא יאכל, ישן וילך לעבודה כרגיל. אבל "לחכות" - זה כבר סיפור אחר לגמרי.

תחשבו על אב שמחכה לבנו האהוב שחוזר מהשבי או מהמרחקים. האם הוא יכול לשבת בנחת ולאכול ארוחת ערב? הוא יעמוד ליד החלון, יביט בשעון בכל דקה, וכל רגע של מכונית יקפיץ אותו. זהו ההבדל: אמונה היא ידיעה, אבל ציפייה היא הרגשת חסרון.

יהודי שבאמת מחכה למשיח מרגיש שהחיים שלו כרגע פשוט לא "שלימים". הוא מבין שבלי בית המקדש, בלי גילוי אלוקות ובלי שהעולם יגיע לתכליתו - חסר לו משהו בסיסי בחיים האישיים שלו. זו הסיבה שאנו אומרים בתפילה "כי לישועתך קיוונו כל היום", זהו צורך קיומי שמלווה אותנו בכל רגע ורגע.

הנשמה של המצווה

חז"ל מלמדים אותנו ש"מצווה בלא כוונה היא כגוף בלא נשמה". הגוף הוא המעשה היש, והנשמה היא זו שנותנת לו חיות ותנועה. כך גם בנושא הגאולה: האמונה היא ה"גוף", אבל הציפייה היא ה"נשמה" - היא זו שהופכת את האמונה למשהו חי ותוסס שמשפיע על כל הנהגת האדם.

למה הציפייה כל כך קריטית?

הרבי מלך המשיח שליט"א מסביר שתי סיבות מדוע התורה מחייבת אותנו לא רק להאמין, אלא גם לחכות:

1. כדי שהאמונה תחדור לפנימיות: אמונה לבד יכולה להיות מנותקת מהמציאות המעשית. כמו הדוגמה הידועה על ה"גנב" שמאמין בה' ובכל זאת מבקש עזרה מה' לפני שהוא פורץ לבית. הציפייה, לעומת זאת, היא רגש שחודר ללב וגורם לאמונה להפוך לחלק בלתי נפרד ממי שאנחנו.

2. כדי שנפעל לזירוז הגאולה: כשמישהו באמת מחכה למשהו, הוא לא יושב בחיבוק ידיים. הגעגוע והצורך גורמים לו להתפלל מעומק הלב, לבקש "עז מתי?", ולהוסיף עוד מעשה טוב ועוד לימוד בענייני משיח כדי לזרז את התגלותו.

כשאנחנו מדברים על משיח, זה לא יכול להיות "עוד נושא". זה צריך לעורר בנו מיד את השאלה הכואבת: "מתי זה כבר יקרה?". הציפייה הזו, שבוקעת מעומק הלב, היא הכלי האמיתי שדרכו אנו מביאים את הגאולה בפועל ממש, בביאת הרבי מלך המשיח שליט"א תיכף ומיד! (נערך על-פי שיחותיו הקדושות של הרבי מלך המשיח שליט"א)

המטה להצלת העם והארץ ת.ד. 6132 צפת | מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח בענייני שלימות הארץ

כשפוגעים ביהודי - נוגע לכל יהודי

בכל דור ודור ישנם את 'ממשיכי-דרכו' של המן הרשע, אשר מעוניינים לעשות רע ליהודים. ובזמננו זה - אלו הם הטוריסטים וחבריהם התומכים בהם. וכשפוגעים ביהודי ובפרט בארץ הקודש - הרי זה נוגע לכל יהודי היכן שהוא רק נמצא.

(משיחת י"ב אדר תשל"ט - מוגה)

י"ז-כ"ג אדר

מורה שיעור בלימוד הרמב"ם היומי

פרק אחד ליום	שלושה פרקים ליום	יום שיש
הל' תלמוד תורה. פרק ג.	הל' ברכות. פרק ד-ו.	יום ראשון
פרק ד.	פרק ז-ט.	יום שני
פרק ה.	פרק יא-יג. הל' מילה. בפרקים אלו. פרק א.	יום רביעי
פרק ו.	פרק כג-סד תפלות כל השנה ... עלינו וכו'.	יום חמישי
פרק ז.	נוסח ברכות התפלה. (א) בריך אתה. שלום וכו'.	
הל' עבודת סוכים וחוקיהם. א.	נוסח ברכת המזון. .. אשיח בה'. הל' שבת. א-ב.	
פרק ב.	פרק ג-ה.	

מעצמת שליחות של גאולה

חלק ניכר מהפעילות מתרכז ביהודים המקומיים. "יש כאן אלפי יהודים שאת רבים מהם אנחנו עדיין לא מכירים. לפעמים ניתן למצוא יהודי שלא ידענו עליו במהלך קניות בחנות או ברחוב". מלבד זאת, מולדובה היא גם צומת דרכים לבאי כל מדינות האיזור. מסעות לקברי צדיקים, נסיעות עסקים, צעירים ישראלים שמגיעים אליה ללימודי רפואה ועוד רבים עוברים בה ונעזרים כמובן בבית חב"ד המקומי.

נקודת המוצא והמטרה

כאפיון להתחדשות הגאולתית של יהדות מולדובה, בולטת בה מטרת השליחות באופן מיוחד. "גאולה ומשיח זה נקודת המוצא והמטרה של השליחות", מחדד הרב אקסלרוד לסיום. "השיעורים, הפרסומים, הנאומים. הכל חודר בשליחות היחידה לקבלת פני משיח צדקנו. אנחנו מודיעים ומפרסמים את בשורת הגאולה ומלך המשיח לחברי הקהילה, לאורחים ואפילו להבדיל לגוים, ופועלים ללא הרף להביא להתגלות תיכף ומיד ממש!".

מאכל הרפואה

"בזמן מגיפת הקורונה", מספר הרב אקסלרוד, "אחד הישראלים חלה בנגיף והגיע למצב מסכן חיים, וכמובן שסייענו לו בכל המצטרך. ביטוח הבריאות מימן עבורו טיסה רפואית לארץ ואני דאגתי לקשר בין הצדדים. באותו זמן כמעט ולא היו טיסות מישראל למולדובה בגלל ההגבלות, ולא הצלחנו להביא מהארץ מצות לחג הפסח. אז הבריק לי רעיון: אם הטיסה הרפואית עבורו מגיעה מהארץ, למה שלא תוכל להביא עימה מצות עבור הקהילה היהודית? וכך היה: המטוס הפרטי המריא מהארץ מלא במצות עבור יהודי מולדובה וחזר עם היהודי שלנו לטיפול ארצה".

קדמי ביטוחים

סוכנות הביטוח המובילה לשומרי התורה

בנהלת ר' קדמי

כל הביטוחים בקדמי ביטוחים

מתקשרים ומרוויחים - 2770*

הכל חודר בשליחות היחידה. הרב אקסלרוד

**נבואותיו של נביא דורנו
המתקיימות אחת לאחת,
מחזקות את הידיעה שכבר
נזכה לראות בעיני בשר את
התגשמות נבואתו העיקרית
- "הנה הנה משיח בא"**

בשליחותו של מקום

המאזינים לנאומיו הרהוטים בשפה הרוסית לא יאמינו שעד לפני שנים ספורות כמעט ולא הכיר את השפה - כשכיום הוא מוסר שיעורים, מתראיין לתקשורת המקומית ומוציא לאור חוברות ועלוני הסברה ברוסית צחה.

"באופן טבעי היה ברור לי שלאחר החתונה אצא בשליחות להכין את העולם לקבלת פני משיח. תקופה לאחר חתונתי, נפטר סבה של אשתי הרב זלמן טוביה אבליסקי ע"ה - שהיה הרב הראשי והשליח הראשון למולדובה מיד לאחר נפילת מסך הברזל, והיה צריך למלא את מקומו ברבנות ובשליחות. ככה הגענו הנה".

את הניסים העצומים שחווה עם ישראל בפרוץ המבצע נגד שונאי ישראל יכול לראות אפילו עיוור. דבריו הנבואיים של הרבי שליט"א מלך המשיח על כך שארץ ישראל היא המקום הבטוח ביותר זועקים הפעם יותר מתמיד.

נבואותיו של נביא דורנו המתקיימות אחת לאחת, מחזקות אצל כולנו את הידיעה שגם נבואתו העיקרית ש"הנה הנה משיח בא" כבר מתקיימת והנה נזכה לראותה בעיני בשר. אחת מאלו, היא הנבואה המיוחדת על נפילת שלטון הקומוניזם הרוזן והפיכת ברית המועצות לשעבר למעצמה של הפצת תורה ומצוות.

פעילות חב"ד במדינת מולדובה משמשת דוגמה נפלאה לכך; פעילות ענפה ושוקקת המביאה את אור הגאולה גם מעבר לגבולות המדינה, שבעבר הלא רחוק חסתה תחת חבר העמים הסובייטי.

מהפכת השלוחים

"פעילות חב"ד במולדובה כיום אינה סתם פעילות מקומית", אומר הרב מנחם מענדל אקסלרוד, שליח הרבי שליט"א מלך המשיח ורבה של עיר הבירה קיישוב. "יש כאן קהילה של ממש הכוללת מוסדות, בית כנסת פעיל גם בימי החול, מקוואות בפאר והדר, גן ילדים, בית ספר ביום ראשון, שיעורי תורה ועוד. זאת מבלי שהזכרנו עדיין את הפעילות המסועפת סביב מעגל השנה. מידי תקופה יוצאים במיוחד לסבב בקהילות הקטנות במדינה לאתר יהודים בודדים ולספק גם להם את כל הדרוש בגשמיות וברוחניות".

במבצע תפילין

לבד הרב אקסלרוד ורעייתו פועלים בעיר גם הרב שמואל זלמנוב והרב שניאור זלמן טיפנברון ובני ביתם, ובעיר נוספת פועל גם הרב מנחם מענדל גוצל ורעייתו, כשמאחורי כל הפעילות הענפה הזו עומד הרב זושא אבליסקי העומד בראש מוסדות חב"ד במולדובה.

נצה והדרכה

מדברי נשיא הדור שליט"א, משיח צדקנו

אין להתייחס לחלומות

כותב אודות החלום שחלם.

והנה כלל מדרך זה. יפסיק להיות שקוע בחלומות. וכפי שמבואר בספרים רבים, שאצל אנשים שאצלם כל הפרטים הם על פי התורה והמצוה, אזי גם חלום, שעליו יש פחות שליטה, יש לו איזו משמעות ואינו יכול להיות לבטלה - (ועם זאת, גם במקרה כזה, אומרים חז"ל, אין חלום בלא דברים בטלים) - לעומת זאת, אצל אנשי דורנו, שאצלם ישנם הרבה דיבורים בטלים ועל אחת כמה וכמה מחשבות בטלות, ללא תוכן, ועל אחת כמה וכמה ללא תוכן של תורה ומצוות, הרי אצל אנשים אלו, זה אינו יותר מאשר חלומות בלבד, ולפעמים זה גם מעצת היצר הרע לנתק את האדם מעניני ערכיות, ולכן הנני חוזר שוב, שלא ירשה לעצמו להרהר אודות חלומות.

(אגרות קודש חלק ז עמוד רצ - תרגום)